

robku dolicza się kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego,

2) w razie osiągnięcia dochodu z innych źródeł podlegającego podatkowi:

- a) od wynagrodzeń lub wyrównawczemu — dochód pomniejszony o kwotę tych podatków i koszty uzyskania tego dochodu, obliczony w stosunku miesięcznym,
- b) obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu — dochód ustalony dla wymiaru podatku dochodowego, niezależnie od zwolnień podatkowych, obliczony w stosunku miesięcznym,
- c) gruntowemu — roczny przychód szacunkowy podzielony przez 12.

2. Jeżeli emeryt osiąga zarobki lub dochody z kilku źródeł określonych w ust. 1, te zarobki i dochody zlicza się.

3. Wysokość zarobków lub dochodów osiąganych za granicą ustala się w złotych według zasad stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 6. 1. Jeżeli emeryt osiąga zarobek z tytułu zatrudnienia (§ 5 ust. 1 pkt 1), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny zarobek z 3 pierwszych miesięcy kalendarzowych zatrudnienia.

2. Podstawę zmniejszenia emerytury, ustaloną w sposób określony w ust. 1, stosuje się do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym emeryt podjął zatrudnienie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również przy obliczaniu zmniejszenia emerytury należnej emerytom osiągającym dochód z innych źródeł niż zatrudnienie, podlegający podatkowi od wynagrodzeń i podatkowi wyrównawczemu (§ 5 ust. 1 pkt 2 lit. a).

4. Jeżeli emeryt uzyskał dochód określony w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) lub c), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny dochód z roku kalendarzowego, w którym emeryt uzyskał ten dochód. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Za podstawę zmniejszenia emerytury na okres każdego dalszego roku kalendarzowego przyjmuje się przeciętny zarobek lub dochód z roku poprzedniego.

§ 7. 1. Emeryturę zmniejszoną w myśl § 6 wypłaca się od najbliższego terminu wypłaty przypadającego po wydaniu decyzji w sprawie jej zmniejszenia.

2. Jeżeli w okresie poprzedzającym wydanie decyzji emeryt pobierał emeryturę obniżoną z powodu zarobków lub dochodów do wysokości niższej niż ustalona w decyzji, przysługuje mu wyrównanie świadczenia, jednakże za okres nie dłuższy niż od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym decyzja została wydana.

§ 8. 1. Jeżeli w okresie, na który ustalono emeryturę zmniejszoną stosownie do § 6, emeryt nie osiąga zarobku z tytułu zatrudnienia lub dochodu z innych źródeł powodujących to zmniejszenie, zwłaszcza w razie rozwiązania umowy o pracę, wystąpienia ze spółdzielni pracy, rezygnacji z prowadzenia zakładu rzemieślniczego — wysokość emerytury przypadającej do wypłaty bez tego zmniejszenia ustala się na początek miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym emeryt utracił ten zarobek lub dochód.

2. W razie ponownego podjęcia przez emeryta zatrudnienia lub uzyskiwania ponownie dochodu z innych źródeł stosuje się przepisy § 6 i 7.

3. W razie zmiany stanowiska pracy lub zmniejszenia wymiaru czasu pracy w tym samym zakładzie pracy, powodujących zmianę wysokości zarobków, stosuje się odpowiednio ust. 1 i 2.

§ 9. Przepisy § 4—8 stosuje się odpowiednio do zmniejszania renty inwalidzkiej w przypadkach, o których mowa w art. 22 ustawy.

§ 10. Rencistom, o których mowa w art. 75 ustawy:

- 1) do dnia 31 grudnia 1983 r. nie zmniejsza się renty ze względu na osiągnięte zarobki lub dochody,
- 2) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1984 r. przy zmniejszaniu renty uwzględnia się przeciętny miesięczny zarobek lub dochód uzyskany w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1983 r.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1972 r. w sprawie stosowania ograniczeń w zakresie wypłaty emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich (Dz. U. Nr 55, poz. 366).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do świadczeń emerytalno-rentowych otrzymywanych począwszy od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 6 maja 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Na podstawie art. 59 i 70 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. Nr 3, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 pkt 3 skreśla się zamieszczone w nawiasie wyrazy „(Sztab Wojskowy m. st. Warszawy)”;

2) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) posiada okresy służby wojskowej uprawniające do emerytury wojskowej, określone w art. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139).”

b) w ust. 3 pkt 3 wyraz „orderu” zastępuje się wyrazami „odznaczenia, z tytułu którego przysługuje dodatek do emerytury lub renty”;

3) w § 11 ust. 3 wyrazy „organ prezydium rady narodowej” zastępuje się wyrazami „właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego”;

- 4) w § 18 ust. 1 skreśla się wyraz „powszechnym”;
- 5) w § 19 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przez zainteresowanego uprawnień do pobierania renty inwalidzkiej powiększonej z tytułu emerytury lub emerytury powiększonej z tytułu renty inwalidzkiej.”;
- 6) w § 20 wyrazy „3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „1 miesiąca”;
- 7) w § 22 ust. 2 dodaje się na końcu wyrazy „a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego po dniu 31 grudnia 1980 r. — 22 dni robocze”;
- 8) w § 23 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągla się w górę do pełnych 10 złotych.”;
- 9) w § 25 ust. 1 wyrazy „emerytom wojskowym i rencistom wojskowym legitymacje” zastępuje się wyrazami „legitymacje emerytom wojskowym i rencistom wojskowym oraz ich małżonkom, a także uprawnionym do renty rodzinnej wdowom (wdowcom) pozostającym po zmarłych żołnierzach (emerytach, rencistach wojskowych)”;
- 10) w § 29:
a) w ust. 2 wyrazy „biuro urzędu gminy albo przez właściwy do spraw opieki społecznej organ prezydium dzielnicowej lub miejskiej rady narodowej” zastępuje się wyrazami „właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Podstawę do wypłaty świadczenia na ręce opiekuna może stanowić również oświadczenie osoby pełniącej faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty, potwierdzone przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.”;
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Wojskowy organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia najpóźniej w ciągu 12 miesięcy po ustanowieniu opiekuna lub kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ ten zwraca się do właściwego organu administracji państwowej stopnia podstawowego w sprawie wystąpienia o ustanowienie opiekuna lub kuratora.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.
- Minister Obrony Narodowej: w z. *F. Siwicki*

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 6 maja 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 i art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie orzekania o inwalidztwie żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 3, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 10 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) ustalenia daty lub okresu powstania inwalidztwa każdej stwierdzonej grupy inwalidów,
4) ustalenia w odniesieniu do każdej stwierdzonej grupy inwalidów, czy inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą wojskową oraz czy powstało wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.”;
- 2) w § 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) czy inwalidztwo nadal istnieje i czy pozostaje ono nadal w związku ze służbą wojskową; w

- razie zmiany grupy inwalidów przepis § 10 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w § 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wojskowa komisja lekarska ustala równocześnie, czy śmierć żołnierza (emeryta, rencisty) nastąpiła wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.”;
- 4) w § 21 ust. 1:
a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) ustalenie daty lub okresu powstania inwalidztwa,”
b) w pkt 5 dodaje się na końcu wyrazy: „— odpowiednio do przepisów § 10 pkt 4 i § 15 ust. 3”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *F. Siwicki*
Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *S. Ciosek*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0522-1300-83.

Cena 32,00 zł